

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/108/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6814010231
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6814010231.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v trestnej veci proti obžalovanému C. U., pre zločin výroby detskej pornografie podľa § 368 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. a iné, prejednal na verejnom zasadnutí, konanom dňa 21. októbra 2015, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Slavoj Sendeckého, odvolanie okresného prokurátora, proti rozsudku Okresného súdu Revúca z 15.07.2015, sp.zn. 1T/71/2014 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody, spôsobe jeho výkonu a treste prepadnutia veci.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por., o d s u d z u j e obžalovaného C. U., nar. XX.XX.XXXX v G. N. M., bytom G. N. M. XXX, podľa § 368 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2,3,8 Tr. zák., § 39 ods. 1,3 písm. d) Tr. zák. a § 41 ods. 1,2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 48 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák. s a z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. u k l a d á obžalovanému trest prepadnutia veci, a to: pamäťovej karty, USB kľúča, 4 ks CD nosičov, 1 ks DVD nosiča a 1 ks notebooku značky HP s napájacím káblom nachádzajúcich sa ako príloha k spisu a zapísané v knihe doličných vecí Okresného súdu Revúca pod por. číslom 18/2014.

Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Revúca zo dňa 15.07.2015 sp.zn. 1T/71/2014 bol obžalovaný C. U. uznaný vinným zo spáchania zločinu výroby detskej pornografie podľa § 368 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b), j) Tr. zák., zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1,2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a prečinu sexuálneho zneužívania podľa § 202 ods. 1 písm. b) Tr. zák. v znení účinnom do 31.07.2013 na tom skutkovom základe, že od nezistenej doby minimálne od roku 2010 do 14.11.2012 v A. na ulici F. H. č. XXXX/XX v byte na X. poschodí a v priestoroch bývalej práčovne, v G. N. M. v rodinnom dome č. XXX a inde fotograficky nasnímal osoby ženského pohlavia mladšie ako osemnásť rokov nahé, obnažené, prípadne len časti ich tiel, pričom sa jednalo o viacero osôb, následne znasnímaných záberov vyhotovil fotografie, alebo ich uchovával na rôznych nosičoch zvuku a obrazu, a nasnímané zábery sú spôsobilé povzbudiť erotický záujem a vyvolať sexuálne uspokojenie inej osoby, v roku 2010 v A. na ulici T. H. XXXX/XX v byte na 7. poschodí

doučoval F. T., nar. XX. XX. XXXX, následne zamkol vchodové dvere, a keď ich chcela otvoriť tak jej chytil ruku a odtiahol ju späť a chcel od nej, aby sa nechala fotiť, povedal jej, že ak sa nenechá fotiť, tak ju nepustí domov a povie to jej rodičom, potom sa poškodená F. T. nechala odfotografovať obnažená v rôznych polohách a pózach, následne v období do 14. 11. 2012 na rôznych miestach ešte asi päťkrát nútil F. T., aby sa nechala fotografovať, pričom poškodená F. T. sa nechala odfotografovať obnažená v rôznych polohách a pózach,

v letných mesiacoch roku 2012 v A. na ulici T. H. XXXX/XX v byte na X. poschodí a v priestoroch bývalej práčovne mal viackrát s poškodenou U. E., nar. XX. XX. XXXX pohlavný styk, za čo jej dal vždy finančnú odmenu od 10-30 €, taktiež pred a počas pohlavného styku fotografoval poškodenú U. E. obnaženú v rôznych polohách a pózach,

v letných mesiacoch roku 2012 v A. na ulici T. H. XXXX/XX v byte na X. poschodí odfotografoval prsia poškodenej O. K., nar. XX. XX. XXXX, v podprsienke a obnažené, za čo jej potom vyplatil odmenu 5 €. Za to bol odsúdený podľa § 368 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 3 Tr. zákona, pri zistení pohľadujúcich okolností podľa § 36 písm. j/, písm. 1/ Tr. zákona a pri zistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona, s použitím § 39 ods. 1 Tr. zákona a § 41 ods. 1 Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov. Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona mu výkon trestu odňatia slobody bol podmienene odložený a súčasne mu bol uložený probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona pri určení probačného dohľadu mu bola ustanovená skúšobná doba na päť rokov. Podľa § 51 ods. 3 Tr. zákona mu ďalej boli uložené obmedzenia spočívajúce podľa: písm. b/ v zákaze požívania alkoholických nápojov a písm. c/v zákaze stretávať sa s mladistvými osobami ženského pohlavia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona mu bol uložený aj trest prepadnutia vecí a to: pamäťovej karty, USB kľúča, 4 ks CD nosičov, 1 ks DVD nosiča a 1 ks notebooku značky HP s napájacím káblom nachádzajúcich sa ako príloha k spisu a zapísané v knihe doličných vecí Okresného súdu Revúca pod por. číslom 18/2014. Podľa § 60 ods. 6 Tr. zákona vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal okresný prokurátor včas, t.j. v zákonom stanovenej lehote odvolanie okresný prokurátor ihneď po vyhlásení rozsudku do zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 15.07.2015, ktoré následne písomne zdôvodnil podaním zo dňa 21.08.2015. Svoje odvolanie, ktoré podal pre nesprávnosť výroku prvostupňového súdu o treste, zdôvodnil tým, že obžalovanému bol uložený zjavne neprimeraný trest, prvostupňový súd na strane obžalovaného konštatoval iba „pozitíva“, pričom v odôvodnení rozsudku zjavne chýbajú úvahy o závažnosti skutkov, ktorých sa obžalovaný dopustil. Bol uznaný vinným zo spáchania troch trestných činov, z toho dvoch zločinov, ktoré spáchal tromi samostatnými skutkami, šlo o sexuálne motivované trestné činy spáchané na deťoch. Tieto skutky obžalovaný spáchal vo forme priameho úmyslu, pričom obžalovaný si prvotne poškodené vyhladal, kontaktoval ich a v prípade poškodenej T. zneužil i to, že pod zámienukou doučovania evidentne sledoval svoje už iné záujmy. Počas trestného stíhania neprejavil elementárnu ľútosť, síce uznal svoju vinu, čo však treba hodnotiť iba formálne. Jednoznačne v jeho prípade absentovala úprimná ľútosť nad tým, čo spáchal. Prvostupňový súd vôbec nevyhodnotil mieru závažnosti stíhaného konania obžalovaného, spáchal dva zločiny a argumentácia ohľadom rómskeho etnika nemôže obstáť, pričom nie je namieste ani postup použitia zmierňovacieho ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. pri úvahách o druhu a výmere trestu. Pokiaľ je i obžalovaný dôchodcom a má zlý zdravotný stav, nemožno tieto skutočnosti jednostranne zdôvodňovať použitím ust. § 39 ods. 1 Tr. zák. Obžalovanému mal byť ukladaný trest za použitia § 41 ods. 2 Tr. zák., t.j. za použitia asperačnej zásady a bolo povinnosťou súdu prvého stupňa ukladať mu trest odňatia slobody v sadzbe od siedmich do šestnástich rokov. Záverom svojho odvolania krajskému súdu navrhol zrušenie napadnutého rozsudku vo výroku o treste s tým, aby vo veci rozhodol sám a uložil obžalovanému trest zodpovedajúci zákonu, t.j. trest, ktorý tento odvolateľ navrhol vo svojej záverečnej reči pred vyhlásením rozsudku, a to vo výmere sedem rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a trest prepadnutia jednotlivých vecí.

Krajský súd v Banskej Bystrici z podnetu odvolania okresného prokurátora podľa § 317 ods. 1/ Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým tento odvolateľ podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a v tejto súvislosti zistil, že odvolanie okresného prokurátora bolo čiastočne dôvodne podané.

Najskôr je nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12/ Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. stručne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejme akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Krajský súd zdôrazňuje, že súd prvého stupňa prejednávánemu prípadu venoval náležitú pozornosť. Žiada sa pripomenúť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že sa cíti byť vinným zo spáchania stíhaných skutkov v plnom rozsahu, na položené otázky zo strany predsedu senátu v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), f), h) vo všetkých prípadoch odpovedal samostatne kladným spôsobom, súd prvého stupňa také jeho vyhlásenie prijal podľa § 257 ods. 6 Tr. por. a podľa § 257 ods. 7 Tr. por. vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie jednotlivých skutkov sa nevykoná, pričom sa vykonajú dôkazy iba súvisiace s výrokom o treste a o náhrade škody. Následne procesným postupom podľa § 269 Tr. por. bol v rámci dokazovania prečítané jednotlivé listinné dôkazy, a to najmä správy na obžalovaného, odpis z registra trestov týkajúci sa jeho osoby, lekárske správy, fotoalbumy a jednotlivé rodné listy. Za splnenia procesných podmienok § 268 ods. 2 Tr. por. ďalej súd prvého stupňa prečítal obsah písomných znaleckých posudkov, ktoré sú obsahom spisového materiálu. Na podklade takto vykonaného dokazovania dospel k správne skutkovému a právne záveru v zmysle obsahu obžaloby okresného prokurátora zo dňa 10.06.2014, t.j., že obžalovaný tromi samostatnými skutkami spáchal oba zločiny a taktiež prečin podľa § 368 ods. 1,2 písm. b) Tr. zák., § 189 ods. 1,2 písm. b) Tr. zák. a § 202 ods. 1 písm. b) Tr. zák.

Pokiaľ ide o uložený trest obžalovanému, svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že obžalovaný bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný. Podľa obsahu odpisu z registra trestov šlo o odsúdenie z roku 1987 za trestný čin rozkrádania majetku v socialistickom vlastníctve podľa § 132 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu do 13.08.1989 a zákaz činnosti vykonávať prácu hmotne zodpovedného pracovníka na 2 roky. V dôsledku amnestie z roku 1988 mu bol tento trest odpustený s účinkami zahľadania odsúdenia. S ohľadom na to, že od toho času uplynulo takmer 25 rokov do spáchania posudzovaných skutkov možno mať za to, že obžalovaný viedol riadny život, aj keď má evidované štyri priestupky v cestnej premávke so sankciou 10,- resp. 30,- €. Z naznačených dôvodov okresný súd obžalovaného hodnotil ako osobu, ktorá viedla riadny život, čo je poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona. Učinené vyhlásenie obžalovaného v znení „som vinný“ hodnotil súd ako ďalšiu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. 1/ Tr. zákona. Pri ukladaní trestu okresný súd vychádzal z pomeru poľahčujúcich okolností v pomere 2 : 1 priťažujúcej okolnosti, keďže ukladal trest za viac trestných činov podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. a použil ustanovenie § 38 ods. 3 Tr. zákona, ktorého aplikovaním sa znižuje horná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu, teda na 10 rokov a 4 mesiace. Za ďalšiu skutočnosť svedčiacu na prospech obžalovanému okresný súd zvýraznil to, že z celkového veľkého počtu fotografovaných osôb sa podarilo zistiť a stotožniť len šesť, teda nie je známe, akým spôsobom obžalovaný získal tak rozsiahlu fotodokumentáciu časti tiel, nebolo zistiteľné, či na viacerých záberoch nie sú fotografované tie isté osoby. Na väčšine záberov sú zachytené osoby ženského pohlavia rómskeho etnika, u ktorých sa len znalcom určoval vek z fotiek ženských častí pohlavných orgánov niekedy aj s veľkým vekovým rozptylom napr. 15-20 rokov, u iných bez tolerancie s uvedením napr. nad 18 rokov, preto okresný súd takto určený vek považoval za ťažko akceptovateľný. Predmetná fotogaléria slúžila obžalovanému zrejme ako „zberateľský materiál“, keďže nebol produkován žiaden dôkaz, ktorý by svedčil o tom, že by časti svojej „zbierky“ bol distribuoval, rozširoval alebo zverejňoval. Tiež sa v spise nachádzajú prefotené mobilné telefóny s doručenými SMS správami pre obžalovaného a z týchto je zistiteľné, že práve obžalovaný bol oslovený a kontaktovaný jednotlivými osobami ženského pohlavia. Z naznačených dôvodov považoval okresný súd vzhľadom na uvedené okolnosti prípadu, ale aj vzhľadom na pomery obžalovaného, ktoré videl, na jednej strane v zlom zdravotnom stave a v súvislosti s tým opakovanou hospitalizáciou na oddeleniach s intenzívnou starostlivosťou nemocnice i v dôchodkovom veku obžalovaného, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom za stíhané skutky bolo pre neho neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačí aj trest kratšieho trvania. Preto okresný súd využil možnosť danú zákonom v § 39 ods. 1 Tr. zák., k čomu boli splnené zákonom predpokladané podmienky a uložil mu trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom riadiac sa obmedzeniami uvedenými v § 39 ods. 3 písm. d/ Tr. zák. a keďže ukladal trest za viac trestných činov uložil mu úhrnný trest odňatia slobody vo vyššie uvedenej výmere. Výkon trestu odňatia slobody odložil obžalovanému s určením skúšobnej doby v trvaní piatich rokov za súčasného uloženia probačného dohľadu. V rámci probačného dohľadu uložil obžalovanému aj konkrétne obmedzenia.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri úvahách o výmere trestu obžalovanému krajský súd zistil pochybenie súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, pokiaľ obžalovanému uložil konkrétny podmienený trest odňatia slobody s probačným dohľadom. V tejto súvislosti sa krajský súd v plnom rozsahu stotožnil s argumentáciou prokurátora v odvolaní, je uvedená vyššie a bolo by nadbytočné ju na tomto mieste opakovať. Treba len zvýrazniť tú skutočnosť, že obžalovaný spáchal zisteným konaním pomerne závažné zločiny, keď jednak využil a zneužil dieťa na výrobu detskej pornografie a navyše dieťa násilím a tiež hrozbou inej ťažkej ujmy nútil, aby konalo určitým spôsobom. Je tu treba mať na zreteli osobitný záujem spoločnosti na zdravej výchove detí, pričom nemožno konanie obžalovaného bezvýhradne ospravedlňovať, resp. zľahčovať tým, že v prípade poškodených šlo o osoby rómskeho etnika a ani tým, že obsahom spisu sú dôkazy o tom, že v niektorých prípadoch bol takými osobami obžalovaný kontaktovaný. Rovnako obstála argumentácia prokurátora v tom smere, že obžalovanému mal byť ukladaný trest za použitia asperačnej zásady, keďže obžalovaný spáchal viaceré trestné činy samostatnými skutkami, pričom aspoň jeden z týchto trestných činov bol zločinom, v súdenom prípade dokonca boli dva samostatné skutky po právnej stránke posúdené ako zločiny. Neobstál však návrh prokurátora uložiť obžalovanému trest odňatia slobody v upravenej sadzbe síce na dolnej hranici, ale vo výmere siedmich rokov. Na tomto mieste sa žiada akceptovať argumentáciu prvostupňového súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku v tom smere, že obžalovaný je ťažko zdravotne postihnutý, svoje konanie úprimne ľutoval a toto aj v plnom rozsahu priznal. V súlade so stavom veci zistil na jeho strane prevahu poľahčujúcich okolností, čo malo výrazný dosah na úvahy ohľadom výmery trestu.

Krajský súd z naznačených dôvodov preto obžalovanému uložil konkrétny trest odňatia slobody bezprostredne spojený s jeho výkonom, t.j. bez podmieneného odkladu, avšak za použitia § 39 ods. 1,3 písm. d) Tr. zák., aj s poukazom na ust. § 41 ods. 1,2 Tr. zák. ako trest úhrnný, podľa § 368 ods. 2 Tr. zák., t.j. podľa najprísnejšieho zo zbiehajúcich sa trestných činov, a to vzhľadom čiastočne na okolnosti prípadu a najmä pomery obžalovaného, keď mal s poukazom na už uvedené za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej zákonom bolo pre neho neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačí aj trest kratšieho trvania. Uložil mu dvojročný trest odňatia slobody v presvedčení, že takýto druh trestu a jeho výmera postačí k jeho prevýchove. Obžalovaný si musí sám uvedomiť, že pre prípad, že by sa opakovane dopustil protiprávneho konania, a to najmä spôsobom, ako v teraz súdenom prípade, bol by postihnutý nepochybne prísnejšie. Na výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, dôsledne rešpektujúc obsah ust. § 48 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák. Uložil mu aj konkrétny trest prepadnutia vecí, a to v rozsahu ako súd prvého stupňa, keďže tieto boli použité na spáchanie trestného činu a v takom prípade bol splnený zákonný predpoklad ust. § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. Ich vlastníkom sa stáva štát v súlade s ust. § 60 ods. 6 Tr. zák. Z uvedených dôvodov rozhodol krajský súd o odvolaní okresného prokurátora spôsobom, uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku, keďže ho považoval za čiastočne podané dôvodne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.